

V Bystřici se oslavoval hanácký kroj

4. května skupina „nadšenců“ z Bystřice i okolí uspořádala ve spolupráci s městem, RK farností, jednotou Orel, hasiči, maminkami z mateřského centra za podpory několika dobrých „kmostrů“ nultý ročník nové folklórní akce s názvem Slavnost kroje. Dovolte s odstupem tří měsíců malé ohlédnutí:

Alespoň jedenkrát v roce rozzářit městečko krásou hanáckých krojů, připomenout si, jak to snad kdysi o nedělích bývalo a zároveň ukázat, že folklor není jen to, v myslí lidí zažité a mnohdy zprofanované „poskakování a juchání“ na pódíích. To byl jeden ze záměrů organizátorů. Dnem konání akce byla neděle. Bylo tedy v duchu výše napsaného logické začít i tuto slavnost účastí na nedělní mši svaté. Kroje v kostelních lavicích, hlasy mužského sboru z kůru... Pro mnohé, včetně těch, kteří do kostela nechodí pravidelně nebo třeba vůbec, to byl již po ránu nejsilnější zážitek z celého dne. Po mši, při malé hanácké svačince, překvapila a potěšila i účast poslance Tomáše Kvapila. Poté se dění přesunulo na Zámecké náměstí, kde byly připraveny jarní hry pro děti. Škoda že jich nepřišlo víc, přestože k tomu

krásné počasí přímo vybízelo. Ti, kteří přišli, si to mohli rozdat v kuličkách třeba s krojovaným poslancem Martinem Tesaříkem nebo starostou Markem Pazderou, zúčastnit se tvorby chodníkového „megavýkresu“ nebo si zazpívat do mikrofonu písničku za doprovodu stále lepší muziky Strunky. Na zámku mezitím několik desítek zájemců téměř bez dechu sledovalo povídání a ukázky tvorby paní Burianové z Mořic - 88leté hanácké vyšivačky, nositelky titulu „Mistr lidové umělecké výroby“, a též práci kroužku paličkování, který v Bystřici vede paní Milena Malinová z Přerova. Pro odpolední program bylo vybráno několik obrazů z hanácké svajby, při které se může ukázat šíře, pestrost, různost a starobylost hanáckých krojů, jež prakticky nemá obdoby nejen na Moravě. Potěšitelné bylo, že účinkující členové souborů z Velké Bystřice, Přerova a Kralic na Hané, sboru Rovina a Muziky Haná mohli vystupovat před velice pěkně zaplněným divadelním sálem.

Reakce na závěrečné vystoupení i celou akci byly vesměs kladné. I mnozí domácí byli překvapeni, jak se jim zase poněkud více poodkryla přebohatá

studnice našich předků. Nadšením a překvapením přímo zářila i zřejmě nejbvzdálenější návštěvnice – až z Pardubic – která se o akci dozvěděla z anonce na Radiožurnálu, neváhala přijet a dlouhé cesty nelitovala.

Slavnost kroje přesto, že byla organizována doslova na koleně, dosti na poslední chvíli a především s minimem vynaložených finančních prostředků, se celkově vydařila. Zamrzela snad jen, až na čestné výjimky, téměř mizivá účast kolegů z okolních hanáckých souborů. Především na ně bylo myšleno při dopolední „odborné“ části. Třeba ale bude platit to okřídlené „...až se Hanáci rozkvetou“.

Snad tedy krása krojů a nabídnutý program přiláká ještě i více diváků, dospělých i dětí, v krojích i v „civilu“, aby se akce stala životaschopnou a do budoucna se mohla přiřadit v kalendáři bystřických folklórních akcí ke svým starším a po právu hýčkaným sourozencům: Lidovému roku a masopustu.

Petr Nakládal